

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าสินค้าชุมชน : ภาพปะติดจากเสื่อกก ชุมชนท่าแลบ ตำบลบางกะจะ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี เป็นการวิจัยที่มุ่งแสวงหาความรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ด้านทัศนศิลป์ให้เป็นประโยชน์ในการออกแบบสินค้าชุมชนประเภทภาพปะติดจากเศษเสื่อกกให้กับชุมชนท่าแลบ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทดลองใช้เสื่อกกสร้างสรรค์ภาพปะติด 2) เพื่อสร้างสรรค์ผลงานภาพปะติดประดับผนังด้วยเสื่อกกให้กับชุมชนท่าแลบ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประธานศูนย์การเรียนรู้วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเสื่อบ้านท่าแลบ ช่างผู้ผลิตภาพประดับตกแต่งผนังด้วยเสื่อกกในชุมชนฯ สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเสื่อบ้านท่าแลบ ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตงานเสื่อกกของกลุ่ม จำนวน 3 คน พัฒนาชุมชนหรือตัวแทนชุมชน อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะ จำนวน 2 คน นักออกแบบของที่ระลึก จำนวน 2 คน เครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ (interview Guide) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) การถอดบทเรียน (Lesson Transcription)

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยจากการสำรวจ ศึกษา และรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การถอดบทเรียน ด้วยการบันทึกข้อมูลในเอกสาร บันทึกเสียง ถ่ายภาพ และแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ (Description Analysis)

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลจากการทดลองใช้เสื่อกกสร้างสรรค์ภาพปะติด

การทดลองใช้เสื่อกกสร้างสรรค์ภาพปะติดเริ่มจากการสำรวจพื้นที่ฯ ซึ่งคณะผู้วิจัยพบว่าหลังจากที่กลุ่มฯ ได้ทำการแปรรูปเสื่อให้เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ แล้วจะมีเศษเสื่อที่มีขนาดเล็กหรือเล็กมากๆ จนไม่สามารถนำไปแปรรูปเป็นสินค้าใดได้อีก ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะถูกนำไปทิ้งหรือเผาทำลาย จากสิ่งๆ ที่พบนั้นเองทำให้คณะผู้วิจัยเกิดประกายความคิดที่จะนำเศษเสื่อดังกล่าวมาทดลองสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะโดยใช้เทคนิคการปะติด (Collage) ในการจัดการกับวัสดุหรือเศษเสื่อเหล่านั้น โดยกระบวนการสร้างสรรค์เริ่มจากการเตรียมวัสดุ ได้แก่ เศษเสื่อที่เหลือจากการแปรรูปผลิตภัณฑ์ซึ่งมีขนาดเล็กมาก เมื่อได้ทำการตัดแยกชิ้นส่วนออกจากกันจะพบว่าเศษเสื่อนั้นจะมีส่วนที่เส้นกบบางเส้นจะหลุดออก ไม่สามารถคงสภาพรูปร่างตามที่ต้องการได้เนื่องจากเสื่อกกเกิดจากการทอเส้นกบเป็นผืน เมื่อนำมาตัดเป็นชิ้นเล็กๆ เส้นกบก็จะหลุดแยกออกจากกัน การที่จะทำให้เสื่อติดกันเพื่อที่จะใช้กรรไกรตัดเป็นรูปร่างต่างๆ โดยที่แต่ละชิ้นส่วนจะไม่หลุดแยกออกจากกันนั้น คณะผู้วิจัยฯ ได้ทดลองวิธีการเตรียมวัสดุ แบ่งเป็น 3 วิธี คือ 1) ตีเทพกาวหรือกระดาษกาวที่ด้านหลังของเศษเสื่อ 2) ทากาวลาเทกซ์ที่ด้านหลังของเศษเสื่อ 3) ทากาวเอนกประสงค์ (กาวยางติตรองเท้า) ที่ด้านหลังของเศษเสื่อ ซึ่งพบว่า วิธีการทากาวลาเทกซ์

ที่ด้านหลังของเศษเสื้อ ซึ่งเมื่อกวาดแห้งจะสามารถตัดเสื้อให้ได้รูปร่างตามที่ต้องการได้โดยที่ชิ้นส่วนของเสื้อแต่ละชิ้นจะไม่หลุดแยกออกจากกัน และกาลาเทกซ์ไม่มีกลิ่นเหม็นดังกาเวนกประสงค์ที่อาจจะมีผลกระทบต่อสุขภาพหากใช้ในระยะเวลาได้

สรุปได้ว่า ในการทดลองใช้เสื้อกสรสร้างสรรคภาพปะติดสำหรับประดับตกแต่งผนังนี้เป็นแนวทางในการนำองค์ความรู้ด้านศิลปะมาสรสร้างสรรคด้วยเทคนิคการปะติดกับเศษเสื้อกที่ไดจากการลงพื้นที่ชุมชน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยอาศัยแนวคิดเศรษฐกิจสรสร้างสรรคตลอดจนการสรสร้างมูลค่าเพิ่ม นับเป็นการพัฒนารูปแบบสินค้าของชุมชนให้กลายเป็นนวัตกรรมที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองหรือสรสร้างความแตกต่างในสินค้าประเภทเดียวกันจากชุมชนอื่นได้

สรสรุปผลจากการสรสร้างสรรคผลงานภาพปะติดประดับผนังด้วยเสื้อกให้กับชุมชนท่าแฉลบ

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัย ได้ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลภาคเอกสาร เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์และข้อมูลทางสื่อต่าง ๆ ทั้งเอกสารทางวิชาการและเอกสารภายในท้องถิ่นที่เกิดขึ้นจากการจัดบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ทำให้ได้ข้อมูลของชุมชนท่าแฉลบ เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดแนวความคิดเบื้องต้นในการออกแบบที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ข้อมูลภาคสนาม ได้แก่ การสำรวจ การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม

จากการสำรวจทำให้ได้ข้อมูลลักษณะทางกายภาพ ทัศนียภาพ สิ่งแวดล้อมและแหล่งทรัพยากรต่าง ๆ ภายในชุมชน รวมถึงข้อมูลพื้นฐานของประชากร สังคม วิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี เศรษฐกิจ อาชีพ และความเป็นอยู่

จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบความเป็นมา ลักษณะรูปแบบ วิธีการผลิตและมูลค่าของสินค้าประเภทภาพประดับตกแต่งผนังด้วยเสื้อกของชุมชนท่าแฉลบ ได้ทราบความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลต่อคณะวิจัยในการนำความรู้ด้านการออกแบบประยุกต์ศิลปะมาสรสร้างสรรครูปแบบของสินค้าประเภทภาพประดับตกแต่งผนังด้วยเสื้อกโดยใช้อัตลักษณ์ของชุมชนท่าแฉลบในการสรสร้างสรรคผลงานต้นแบบให้กับชุมชนฯ

จากการสนทนากลุ่มทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ เนื้อหาที่เป็นแนวทางในการสรสร้างสรรคผลงานต้นแบบภาพประดับตกแต่งผนังด้วยเสื้อกที่มีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของชุมชนท่าแฉลบ ซึ่งสรสรุปจากการสนทนากลุ่มเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสินค้าต้นแบบประเภทภาพปะติดเศษเสื้อกบนผ้าใบ ควรมีรูปแบบเนื้อหาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของชุมชนท่าแฉลบ คือ อาหารทะเลและการทำประมงพื้นบ้าน นำมาสรสร้างสรรคด้วยรูปแบบงานศิลปะแบบตัดทอนทำให้เป็นของตกแต่งบ้าน โดยมีขนาดไม่ใหญ่จนเกินไป ราคาควรอยู่ที่ประมาณ 500 - 1,000 บาท

3. การถอดบทเรียน เป็นกระบวนการในการสรุปรูปแบบ เนื้อหา แนวความคิด องค์ประกอบศิลป์ เพื่อทดลองสร้างผลงานต้นแบบฯ คณะวิจัยได้ข้อมูลในการสร้างสรรค์ ประกอบกับการนำองค์ความรู้ด้านศิลปะเพื่อทดลองสร้างสรรค์ผลงานต้นแบบโดยสามารถสรุปแนวทางในการพัฒนารูปแบบของสินค้า ได้แก่ 1) สินค้าต้นแบบควรเป็นสินค้าประเภทภาพปะติดพิเศษเสื่ออกบนผ้าใบสำหรับตกแต่งบ้าน 2) รูปแบบ เนื้อหาควรออกแบบให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของชุมชนท่าแลบ คือ อาหารทะเลและการทำประมงพื้นบ้าน 3) รูปแบบงานศิลปะควรเป็นรูปแบบงานศิลปะแบบตัดทอน 4) มีขนาดไม่ใหญ่จนเกินไป 5) ราคาที่เหมาะสม คือ 500 - 1,000 บาท

4. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานต้นแบบ ฯ เป็นการทดลองสร้างผลงานภาพปะติดด้วยเสื่ออก ซึ่งเป็นการนำเศษเสื่อชิ้นเล็กๆ ที่เหลือทิ้งจากการแปรรูปผลิตภัณฑ์เสื่อมาปะติดภาพบนผ้าใบ (Canvas) เป็นรูปภาพที่มีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของชุมชน เพื่อเป็นผลงานต้นแบบฯ จำนวน 10 ชิ้นงาน มีขั้นตอนดำเนินงาน ได้แก่ การออกแบบผลงาน การออกแบบภาพร่าง การสร้างสรรค์ผลงานที่สมบูรณ์

5. การประเมินผลการออกแบบสร้างสรรค์ผลงานต้นแบบฯ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ในการพิจารณาความเหมาะสมในผลงานต้นแบบฯ โดยพิจารณาจากลักษณะรูปแบบ เนื้อหา และเทคนิควิธีการ ความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของชุมชน ความมีคุณค่า – ราคา ความเป็นไปได้ในการผลิตและจำหน่าย รวมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงสร้างสรรค์และพัฒนา โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนา ดังนี้ 1) ผลการสร้างสรรค์ต้นแบบฯ นี้ทำให้เกิดองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับชุมชนฯ ในการนำความรู้ด้านศิลปกรรมไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มแนวทางในการผลิตสินค้าในชุมชนได้จริง 2) ในด้านรูปแบบ เทคนิคมีความสมบูรณ์ดี แต่อาจจะปรับเนื้อหา โดยอาจจะเพิ่มรูปร่างของอาหารทะเล เช่น ปู หมึก กุ้ง หอย ฯลฯ และอาจจะนำส่วนที่เป็นเศษเสื่อกริมเสื่อมาปะติดในส่วนของหมวดกุ้ง เป็นต้น 3) การใช้สี ควรใช้สีสดใสๆ ซึ่งน่าจะดึงดูดสายตาได้ดีกว่าใช้สีหม่นๆ 4) ควรมีการจัดสิทธิบัตรของการออกแบบสร้างสรรค์งาน เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมในการสร้างสรรค์ และประดิษฐ์สิ่งใหม่ เนื่องจากในการสร้างสรรค์นับเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่มีการพัฒนาต่อยอดให้แตกต่างจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด และสิทธิบัตรนั้นจะช่วยเพิ่มมูลค่าของสินค้าได้

6. การคืนข้อมูลสู่ชุมชน คณะวิจัยฯ ได้ดำเนินการคืนข้อมูลสู่ชุมชน ซึ่งทำให้สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเสื่อบ้านท่าแลบนั้นได้รับรู้ข้อมูลและผลของการวิจัย ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างคณะวิจัยฯ กับชุมชน และระหว่างคนในชุมชนด้วยกัน เกิดการนำความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยไปปรับใช้กับชุมชนของตนเอง ในขณะที่ชุมชนใกล้เคียงก็สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้และดำเนินกิจกรรมในลักษณะที่ใกล้เคียงกันได้

สรุปได้ว่า การสร้างสรรค์ผลงานภาพปะติดประดับผนังด้วยสื่ออกให้กับชุมชนท่าแฉลบนี้ เป็นการนำองค์ความรู้ด้านศิลปะบูรณาการกับแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตลอดจนสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศษสื่ออก เพื่อสร้างสรรค์ผลงานต้นแบบฯ ที่ได้แนวความคิดจากการลงพื้นที่ชุมชน ได้ดำเนินการสำรวจ สัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การถอดบทเรียน นำมาสู่กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานต้นแบบฯ จำนวน 10 ชิ้น ได้รับการประเมินผลการออกแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และได้ดำเนินการคืนข้อมูลสู่ชุมชน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สามารถสะท้อนถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการสร้างมูลค่าเพิ่ม เป็นการพัฒนารูปแบบสินค้าให้ชุมชนซึ่งจะเป็นนวัตกรรมที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองหรือสร้างความแตกต่าง ในสินค้าประเภทเดียวกันจากชุมชนอื่นได้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าสินค้าชุมชน : ภาพปะติดจากสื่ออก ชุมชนท่าแฉลบ ตำบลบางกะจะ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ทำให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานหรือนวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้นำความรู้ในด้านทัศนศิลป์มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบพัฒนา และเพิ่มมูลค่าสินค้าต้นแบบให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มสื่อท่าแฉลบ ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ การนำภูมิปัญญาของชุมชนมาผสานกับองค์ความรู้ด้านศิลปกรรม เป็นการพัฒนาศักยภาพของคณะวิจัยให้ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอสินค้ารูปแบบใหม่ให้กับชุมชน ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองหรือสร้างความแตกต่างในสินค้าประเภทเดียวกันจากชุมชนอื่นได้ สอดคล้องกับ **พระครูสุจิตกิตติวัฒน์, ดร.** (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มสื่อบ้านท่าแฉลบจังหวัดจันทบุรี 1) ศึกษากระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มสื่อบ้านท่าแฉลบ วิสาหกิจชุมชน จังหวัดจันทบุรี 2) สร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ชุมชนเชิงพุทธจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มสื่อบ้านท่าแฉลบ วิสาหกิจชุมชน จังหวัดจันทบุรี 3) วิเคราะห์อัตลักษณ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มสื่อบ้านท่าแฉลบ วิสาหกิจชุมชน จังหวัดจันทบุรีด้วยการมีส่วนร่วมของผู้วิจัยในกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้สัมภาษณ์สำคัญ จำนวน 31คน และการสนทนากลุ่ม จำนวน 10 คน ด้วยสถิติ LIST Model ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสื่อบ้านท่าแฉลบ วิสาหกิจชุมชน จังหวัดจันทบุรีพบว่าสมาชิกมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีการแบ่งหน้าที่ตามความถนัดของแต่ละคนนำพุทธวิธีการบริหารมาใช้ในการบริหารกลุ่มอย่างเหมาะสมมีการพัฒนาเครื่องหมายการค้าของกลุ่ม และจดลิขสิทธิ์ชื่อ “สื่อจันทร์” หรือ Chanhtaboon mat และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พรรณนุช ชัยปิ่นชนะ และคนอื่น ๆ** (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากเส้นใยกล้วยสู่วิสาหกิจชุมชน จังหวัดจันทบุรี จากการศึกษาพบว่า กลุ่มวิสาหกิจจังหวัดจันทบุรี มีความเข้าใจและสามารถดำเนินการตามกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีฯ จนผลิตภัณฑ์ใยกล้วย ย้อมสีธรรมชาติต้นแบบได้อย่างสวยงาม มีความเป็นเอกลักษณ์และมีศักยภาพในเชิงพาณิชย์

ซึ่งความสำเร็จของโครงการฯ เป็นผลมาจากปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยการสร้างการยอมรับ การถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้แก่กลุ่มเป้าหมายโดยพยายามหาจุดร่วมกันระหว่างภูมิปัญญาดั้งเดิมของกลุ่มเป้าหมายกับเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ที่นำไปถ่ายทอด อีกทั้งปัจจัยในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างคณะผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี และปัจจัยด้านการปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ให้มีความเหมาะสมกับเงื่อนไขและข้อจำกัดด้านความแตกต่างในภูมิปัญญาของกลุ่มเป้าหมายรวมทั้งปัจจัยการได้รับการประสานงานจากหน่วยราชการในพื้นที่ แลผลการศึกษาพบว่ากลุ่มวิสาหกิจจังหวัดจันทบุรีและผู้บริโภคให้การยอมรับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมโยกกล้วยย้อมสีธรรมชาติ

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วงศ์ธีรา สุวรรณิน (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการเพิ่มมูลค่าสินค้าชุมชนบนรากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาชุมชนต้นแบบในจังหวัดหนองคาย จากการศึกษาพบว่า การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการเพิ่มมูลค่าสินค้า พบว่า ประชาชนในชุมชนต้นแบบของจังหวัดหนองคายส่วนใหญ่ได้ใช้องค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละด้านเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนของตนเอง โดยได้รับองค์ความรู้แต่ละด้านนั้นจากบรรพบุรุษและผ่านการทดลองปฏิบัติมาเป็นเวลานานจนกระทั่งตกผลึกทางความคิดและรังสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์ สินค้าภายใต้หลักคิดและหลักปฏิบัติที่มีอัตลักษณ์ สะท้อนถึงเรื่องราวความเป็นมาของวิถีชีวิตท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี “การสร้างอัตลักษณ์ให้กับสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะทำให้สินค้าผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น จากเดิมจะมีลักษณะดูเหมือนสินค้าทั่วไปแต่พอคิดและสร้างให้เกิดเป็นความแตกต่าง สินค้าและผลิตภัณฑ์มีราคาเพิ่มขึ้นเป็นหลายเท่า” และ “นวัตกรรมสินค้าที่จริงแล้วตั้งต้นมาจากสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนและค่อย ๆ พัฒนาแบบลองผิดลองถูกกันกลายมาเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถพิสูจน์กันได้” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nithichaowakul and Rojanaseang (2013) ที่พบว่า การเพิ่มมูลค่าให้กับภาพลักษณ์ของสินค้าชุมชนได้รับอิทธิพลมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Chematony and Harris (1998) ที่มีความเห็นว่า การสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเป็นการเสริมสร้างสิ่งใหม่ให้เกิดขึ้นในตัวผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เกิดความแตกต่างจากพื้นที่อื่นรวมถึงการสร้างเอกลักษณ์ของสินค้าให้เป็นแบบฉบับของตนเอง

ในการทดลองใช้เสื่อกกสร้างสรรค์ภาพปะติดสำหรับประดับตกแต่งผนังนี้เป็นแนวทางในการนำองค์ความรู้ด้านทัศนศิลป์มาสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคการปะติดกับเศษเสื่อกกที่ได้จากการลงพื้นที่ชุมชน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยอาศัยแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ตลอดจนการสร้างมูลค่าเพิ่ม การที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความงดงามและทรงคุณค่าเพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของคนในชุมชน ซึ่งนอกจากจะเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ให้เสื่อมสลายไปตามกาลเวลาแล้ว ยังเป็นการพยายามดำเนินงานของกลุ่มอาชีพเพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเองได้เป็นชุมชนเข้มแข็ง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้ยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ผลผลิตจากสื่อที่ได้ออกมาจากการทดลองใช้สื่อสร้างสรรค์ภาพปะติดสำหรับระดับตกแต่งผนังนี้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผลผลิตที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยอาศัยแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ตลอดจนการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศษสื่อ ก็นับเป็นการพัฒนารูปแบบสินค้าของชุมชนให้กลายเป็นนวัตกรรมที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองหรือสร้างความแตกต่างในสินค้าประเภทเดียวกันจากชุมชนอื่นได้
2. ผลผลิตจากสื่อที่ได้ออกมาจากการวิจัยนี้สามารถนำไปขายได้จริงและจำเป็นต้องพัฒนาต่อด้านของเรื่องราวเนื้อหาของภาพ โดยให้ชุมชนมีส่วนในการออกแบบ เช่น สิ่งที่เกี่ยวข้องกับชุมชน สถานที่สำคัญ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นสิ่งที่จะช่วยเสริมการขายผลผลิตได้อีกทางหนึ่ง
3. เพื่อให้มีผลผลิตที่ส่งต่อตลาดอย่างต่อเนื่อง และชุมชนสามารถผลิตสินค้าเองได้ ควรทำการออกแบบแพทเทิร์นอย่างง่ายเพื่อให้ชุมชนสามารถสร้างสรรค์ผลงานเพื่อจำหน่ายได้ต่อไป
4. ทำ QR Code ที่ติดกับผลผลิตหรือในช่องทางการเผยแพร่ต่าง ๆ เพื่อให้ได้ทราบข้อมูลและประวัติความเป็นมาของการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อรองรับตลาด
5. เพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลสินค้า โดยสื่อสังคมออนไลน์ถูกนำมาใช้เป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางไม่ว่าจะเป็น เว็บไซต์ บล็อก ทวิตเตอร์ เฟซบุ๊ก ติ๊กต็อกและไลน์ เป็นต้น
6. ภาครัฐควรส่งเสริมให้ชุมชนที่มีศักยภาพในการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้ผลิตสินค้าชุมชนภายใต้หลักคิดท้องถิ่นให้มากกว่าเดิม และภาครัฐควรหาช่องทางการตลาด ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อขยายตลาดสินค้าผลผลิตชุมชนให้กว้างขึ้น โดยเฉพาะสินค้าผลผลิตที่เป็นนวัตกรรมท้องถิ่นและมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรนำงานวิจัยไปบูรณาการกับการเรียนการสอนกับนักศึกษา เช่น ในรายวิชา ศิลปะพื้นฐาน การออกแบบของที่ระลึก การออกแบบผลิตภัณฑ์ การทดลองใช้วัสดุ เพื่อสร้างงานศิลปะ วัสดุและเทคนิคทางศิลปะ เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนัก และเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาให้เกิดการอนุรักษ์และช่วยกันหาแนวทางในการพัฒนางานทัศนศิลป์จากสื่อจันทบูรต่อไป
2. เผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยให้กับผู้ประกอบการ หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ รวมทั้งผู้ที่สนใจ สามารถนำรูปแบบไปพัฒนา ปรับใช้ สร้างสรรค์ให้ก่อเกิดรายได้